

Member of:

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voice" Publishing
Co., 1266 Queen St. W., Toronto. - L.E. 6-2136
Printed by Litera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$4.00, all other
Countries: \$6.00.

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 18 (277) Vol. VLL.

Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa

Saturday, May 13, 1961

NÁRODNÍ LISTY A BEDŘICH SMETANA

(K stému výročí Národních Listů)

Dr. Jaromír Měšťan

1. ledna 1961 uplynulo sto let od založení největšího deníku našeho národa: v ten den prvně vydalo družstvo národovců, mezi nimiž byl dr. Palacký, dr. Rieger, dr. Brauner, dr. Purkyně a dr. Julius Grégr číslo Národních Listů, které kráčely 80 let našimi národními osudy: persekrovány a zastavovány vídeňskými vládami, zastaveny po příchodu nacistů do Prahy a zastaveny kočkovou vládou, když 10. května 1945 po osvobození Prahy vyšlo jediné číslo listu, v jehož osudech odráží se politická cesta českého národa.

Národní Listy byl dán našemu národu první list velkého formátu, s vlastními korespondenty v zahraničí a v západních státech. Program listu byl liberální, národní, nadstranický, interkonfesionální pro občanskou svou bodu a rovnoprávnost, státoprávní, s konečným cílem osvobození národa a budování samostatného státu.

Celá česká literatura prošla redakčními místnostmi tohoto listu, ať již v Růžové ulici v Praze, v domě "U zlatého korbu" v Mariánské ulici nebo v poslední budově Loetzovově, několik kroků od Václavského náměstí. Za redakčními stoly seděl tam Jan Neruda, Vítězslav Hálek, Svatopluk Čech, Jakub Arbes, Josef Holecěk, K. M. Čapek-Chod, Karel Tůma, J. V. Frič, Miroslav Tyrš, Alois Jirásek, Ignát Herrmann, Serbác Heller, Herites, Jaroslav Kvapil, Arno Novák, Otakar Fischer, dr. Mír. Rutte, J. S. Machar, Viktor Dyk, Karel Scheinplug, Karel Toman, Jan Herben, Růžena Jesenská, Karel Čapek a jeho bratr Josef, česká literatura v rozpětí jednoho století.

Národní Listy vykonaly velký vliv na celý národní život. Kromě jiných odvětví — na jejich stránkách byl položen základ k české hudební kritice. Jejím zakladatelem nebyl nikdo menší než Bedřich Smetana. Pět měsíců po vyjití prvního čísla Národních Listů, vrací se Smetana z ciziny do Prahy — v květnu 1861. O tři roky později stává se Smetana — v době, kdy již na provedení čekají jeho "Braniboři v Čechách", hudebním referentem Národních Listů.

Hudební poměry v Praze nebyly tehdy nijak skvělé. Koncertů bylo málo a hlavní zájem platil opeře. — Převládala opera italská a francouzská, moderní operní hudby německé bylo málo, o české nebo slovenské nemluvě. Smetana napsal do Národních Listů celkem 57 operních referátů a kritik: 25 bylo oper italských, 20 francouzských, 11 německých. V tomto období psal Smetana o jediné opeře české, byl to Skuherského Vladimír. Repertoár se jednoznačně pohyboval od "Troubadoura" přes "Zidovku" k "Lucretii" a zpět. Nicméně těmito referáty položil Smetana základ k české operní kritice a vytvářel v ní také poslání a zásady pro českou hudební tvorbu. U vedení operní tehdejší scény vytýká Smetana rozkolísanost, málo cílovědomosti, nedostatek pěveckých sil a neochotu k reformám.

První Smetanův referát — o "Troubadourově" vyšel v Národních Listech 3. dubna 1864. Kritiky podpisoval Smetana většinou značkou "A". — Smetana se představil českému národu jako hudební kritik nejen výborně odborně vzdělaný, ale rovněž jako velmi vysoce stojící moderní kritický duch, znalý světa, vyzývající od provincialismu k hloubce a k osobitému — národnímu uměleckému výrazu. Smetana jmenovitě káral přetokné přijímání cizích hudebních vzorů a již tehdy položil přísné požadavky na probouzející se umění. Postoj Smetanův v "NL" vyvolal celé tažení proti němu v "Národě", který ho nazval "hyperkritikem". Smetana usiloval dáti českému hudebnímu umění světové měřítko a světovou úroveň. Celý tehdejší hudební život vyzýval

Pokračování na str. 4

GRATULUJEME

JOHN F. KENNEDYMU, PRESEDNTU SPOJENÝCH STÁTŮ SEVEROAMERICKÝCH;
U.S. VYNÁLEZCEM, TECHNICKOM A JEJICH SPOLUPRACOVNÍKŮM; KONGRESU
A SENÁTU, POLITIKŮM A STÁTNÍKŮM U.S.; A AMERICKÉMU LIDU —

za Vaši statečnost, odhodlanost, vytrvalost, překonávání překážek a dosažení Vašeho cíle: vyslání a návrat prvního Vašeho člověka v říditelné raketě do stratosféry.

GRATULUJEME

Vám všem zvláště zato, že jste tohoto skvělého úspěchu dosáhli bez obětování lidských životů a při plném respektování základních lidských práv, svobody a demokracie, i když tato cesta je cestou nejtvrdější, a věříme, že tak jako Vaše hodnoty vedly k dosažení tohoto cíle, že Vaše víra v člověka povede k jeho osvobození od poroby, strachu a politického diktátu — včetně národů našich — včetně Československa

"NAŠE HLASY"

Deset let Svobodné Evropy

Ferdinand Peroutka

Je tomu deset let, co začala vysílat rozhlasová stanice Svobodná Evropa. Je to výročí určité vytrvalosti, na druhé straně je to svědectví, že určité naděje se nesplnily tak rychle, jak měl právo očekávat uražený cit národa. Rozhlas Svobodná Evropa nepatří mezi ty instituce, kterým přísluší oslavovat dlouhé trvání. Jeho prodloužená existence znamená, že v Československu dosud trvá diktatura a jeho hranice nepištělaví být cbehnány železnou oponou. Rozhlas Svobodná Evropa nikdy nebyl míněn jako více než jako odpověď na tyto skutečnosti, které také mají prodloužit existenci. Až jich nebude, nás nebude. Nad aemito deseti lety, v nichž naděje několikrát se vyskytla a zase ustoupila, budeme citovat klasická slova, která kdysi byla napsána o politice. Zní takto: "Politika znamená silné a pomalé vrtání tvrdých prken s náruživostí a prozíravostí zároveň. Je naprosto správné a všechny dějinné zkušenosti to potvrzují, že by nebylo dosaženo možného, kdyby se ve světě vždy znovu neusilovalo o dosažení nemožného. Avšak ten, kdo

tak smí činit, musí být vůdcem a nejenom to, nýbrž ve zcela prostém slova smyslu — hrdinou. A i ti, kdož obojí nejsou, musí vzít za svůj štít onu pevnost srdce, která vydrží ztroskotání nadějí, a to hned nyní, sice nebudou s to prosadit ani to, co dnes je možné. Jenom ten, kdo je si jist, že se nedá zlomit tím, když svět, nazzírán s jeho stanoviska, bude příliš pošetilý nebo nízký pro to, co on mu chce dát, kdo si umí říci proti všem 'a přece' — jenom ten je povolán k politice".

Podobala-li se tedy politika i v normálních dobách vrtání tvrdých prken, nepištělavá se podobat ani dnes ale prkna jsou ještě tvrdší. Politický zápas by byl snadným zaměstnáním, a více lidí by se k němu přidávalo, kdy by nějaká hlasitá Prozíratelnost byla ochotna zaručit, že to bude lehký boj a vítězství že přijde za rok nebo za tři roky. Již dvakrát v tomto století muži odešli ze svých zemí do exilu a zase se brzy vrátili. Ale tenkrát byla válka, tento nástroj rychlého a úspěšného vítězství. Dnes i ti, kdo nejvíce touží, aby rozhodnutí přišlo, cu

vají před atomickou válkou. Probuzení atomické síly působí jako oheň a led zároveň: vehnalo některé věci skoro do šíleného tempa, na druhé straně způsobilo, že některé politické zlořády, chráněny atomovou bombou, zamrzly. Když strach vyloučil moderní válku, to, co zbývá, je mnohem pomalejší dopravní prostředek změny. A v tomto zpomaleném zápase demokracie sama si ukládá nevyhodu: je to zápas mezi dvěma společnostmi, z nichž jedna užívá teroru a druhá nikoli. A svět je v takovém generálním rozruchu, že pozornost se nesoustřeďuje jen na několik zemí, které ztratily svobodu. Ať jakkoli spravedlivá je jejich věc, na svět v této době dopadá zároveň světlo i stín z probuzení asijských a afrických národů. Boj s komunismem byl neobyčejně komplikován touto událostí, která bude mít na svět větší účinky než objevení Ameriky. Nikdo se už ne může plně věnovat jen jednomu problému. Proměňující se svět je jako celé houští problémů. Tak historie, vyrušená na všech stranách ze staré Pokračování na str. 2

POLOSILACI

Dr. Miroslav Rašín

Tluče Fidel Castro
tluče na buben
a svolává kluky,
"Kluci, pojďte ven!"

Tato stará dětská písnička, která je podkladem této parafráze, se ještě zpívala v době, kdy děti byly dětmi a dospělí dospělými, kdy touhou dětí bývalo co nejdříve zestárnout, chovat se co nejdůstojněji a nejvážněji, mít co možno nejkratší dětství a — pokud možno — žádné jinošství. Byla to doba, kdy se páni primáni uráželi, oslovil-li je profesor neobradným "ty", kdy kvintáni nosili kníry a oktaváni nastupovali k popravnímu maturitnímu černému prknu s cylindrem v ruce a v žaketu. To byla doba, kdy Neruda psal jednu ze svých nesmrtelných malostranských povídek o tom, proč nebylo Rakousko rozbito revolučně naladěnými kluky na pohorleckých baštách.

To byla prostě písnička generací, které se z dětí stávaly přímo muži... byly na to pyšné a chovaly se podle toho. Každý národ měl tehdy takovou písničku, takové děti a takovou historii. To platí o Jižní Americe snad ještě více než o ostatním světě.

Brazílský akademik (Peregrino Junior ve své "Observacao No. 58"), uvažuje o tomto sociálně historickém zjevu a říká, že po první a hlavně po druhé světové válce došlo k všeobecnému omládnutí světa: před válkami mládež neměla ducha mládí, na světě žili a něco znamenali jen staří. Pak přišla doba mládeže: mládež byla spása světa a věčné hledání; ve všech kvadrantech světa vystávala různá hnutí domýšlivých programů o přeměně světa a obrodě lidstva. A tato neklidná generace pro níž zase neexistovalo stáří a která ještě dnes se považuje za věčně mladou a mladnoucí (viz Paul Sartre, na př.), tato

generace nám přivodila dnešní století dětí, generaci rozvášněnou, násilnickou, nesnášenlivou, exhibiční. Méně ideí, méně zápasu za ideje, více negace a více akce: to je existencialismus, to je angry man, to je beatnik, to je Tomboy a gangy dětských delinkventů, jakož i všechny drobnější, méně stálé zjevy jako sexuální protestní spojení rock'n rollem a pod.

Po mém soudu nejlepším názvem — definicí pro tuto mládež naší generace je německý termín pro to, čemu za železnou oponou říkájí chuligáni. Německy: die Halbstarken — polosiláci by asi byl nejlípší překlad.

Normální průběh lidského vývoje je ten, že nejprve jsou děti andělé, kteří se změní vďáblý, aby končili prostě jako muži. — Jenže, dodává, dnes není tento dialog prostý, dne je to konflikt, často dramatický konflikt. Říká, že proto, poněvadž doba, v níž žijí, je jiná, že okolnosti jsou jiné. To mně nestačí jako vysvětlení, poněvadž uhýbá příčině, proč musí ten konflikt být dramatický — a já myslím, že je více: je tragický. Peregrino

Dokončení se str. 1

POUČENÍ Z KUBY

Zdeněk Šelepá

Zdá se, že dosti už bylo řečeno o negativních stránkách poslední kubánské krize. Zbývá střízlivě ohodnotit její kladné důsledky v mezinárodních vztazích — důsledky politické, hospodářské i sociální. První otázka se nezbytně týká vlivu kubánské krize na politiku latinsko-amerických republik. Není to jen izolovaný problém západní polokoule. Mezinárodní komunismus zcela nepochybně natáhl ruku po latinské Americe a z Kuby si buduje jeden z odrazových můstků.

Jedním z cílů komunistického experimentu s Castrm bylo přesvědčit Latinskou Ameriku, že je možno zřídít v kterékoliv latinsko-americké zemi režim kubánského typu a navýs režim, který by byl jak mezinárodně samostatný, tak i vnitřně pevný a pokrokový. Nyní se množí důkazy, že poslední kubánská krize tomuto cíli neprospěla. Jak se zdá, v Latinské Americe bylo až do posledních týdnů mnoho lidí, ať již ve vládách nebo mimo ně, kteří chtěli věřit, že kubánská závislost na mezinárodním komunismu není tak zcela velká, jak jini tvrdili, že kubánské zbrojení není tak hrozné, jak ukazovala čísla, a že Castrovy metody nejsou tak neuměřené, jak by zprávy mohly nasvědčovat. Ale současně se množí důkazy, že právě nyní mnoho z těchto názorů po celé Latinské Americe se popravuje. V krizi se ukázalo, že kubánská závislost na komunistickém bloku je naprosta. Že Kuba není ani tak státem jako sovětským nástrojem ve studené válce. Že komunistické vy-zbrojování Kuby převyšuje i nejpesimističtější odhady, jaké kdy byly vysloveny. I to se objevilo před očima latinsko-amerických států, že Castrův režim provokuje Kubánce k tomu, aby proti Castrovi bojovali. A že ten to odpor není možno potlačit jinak než komunistickými zbraněmi a domácím terorem, což svědčí o jiných věcech než o pokrokovosti.

To není založeno na domněnce, že Latinská Amerika by dnes mohla takto uvažovat. Byly už uveřejněny zprávy, že latinsko-američtí politiko-vé takto uvažují. I to se stalo, že panamerický obranný výbor, který má dbát o obranu západní polokoule proti cizí agresi, nyní vyloučil kubánského zástupce ze všech svých tajných porad a zamezil mu přístup k obranným dokumentům. Neznamená to nic jiného, než že řada latinsko-amerických států právě nyní poznala Kubu za nástroj cizí agrese na západní polokouli. Při hlasování v panamerickém obranném výboru byl odevzdán jen jeden hlas proti vyloučení kubánského zástupce — hlas kubánského zástupce. Dvanáct latinsko-amerických republik hlasovalo pro vyloučení. Pět delegátů nehlasovalo, dva z nich také proto, že jejich vlády jim zatím neposlaly instrukce, jak si počínat. Latinská Amerika si zřejmě počíná uvědomovat jasněji než dosud, co znamená pro západní polokouli předpolí mezinárodního komunismu na Kubě.

Ale určitá shovívavost některých latinsko-amerických vlád vůči Castrovu režimu, nebo alespoň jejich neochota vidět plně všechny politické skutečnosti kolem Kuby, měla své hlubší zdroje. — Velká většina latinsko-amerických republik palčivě cítí potřebu dalekosáhlých reform hospodářských i sociálních, a Kuba byla dávana za příklad země, kde hospodářské a sociální reformy byly úspěšně provedeny.

V poslední kubánské krizi se ukázalo, že Castrův režim ani tak nepřinesl zemi hospodářské a sociální reformy, jako spíše politickou deformaci. Nebyla to výtečnost Castrových hospodářských a sociálních reform, co nejdříve vyhnalo z Kuby desetitisíce lidí, vyprovokovalo útok a následně útok zastavilo, jako spíše výtečnost režimních věznic a komunistických zbraní. Mnoho lidí v Latinské Americe bylo tak donuceno uvažovat o dvou alternativách: buď přijmout názor, že k provedení hospodářských a sociálních reform je třeba tvrdé diktatury Castrova typu — nebo že je možno spojit hospodářské a sociální reformy s demokratickým a svobodným systémem vlády. Po kubánské krizi má Latinská Amerika mnoho důvodů přijmout druhou, demokratickou možnost.

Ani to není pouhá domněnka o důsledcích kubánské krize. V době, kdy tato krize byla nehlubší a kdy Castro

Pokračování na str. 2

TELOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL TORONTO 2, 1621 DUPONT STREET

bratrsky zve na

OSLAVU 3. VÝROČÍ OTEVŘENÍ I. SOKOLOVNY V KANADĚ

VE DNECH 13. A 14. KVĚTNA 1961

Sobota 13. května: 6 hodin večer: SLAVNOSTNÍ VEČERĚ

8 hodin večer: NÁRODOPISNÝ PLES

Neděle 14. května: 2 hod. odp.: IV. ROČNÍK TURNAJE V ODBÍJENÉ o pohár Lad. Myslivec

JAK JSME SABOTOVALI AKCI EICHMANNA

Dr. Miloš Hanák

Pod tlakem nepříznivých okolností Sociální ústav pro vystěhovalce a uprchlíky v Bratislavě přeložil koncem roku 1942 svoji činnost do Turecka, které bylo jaksi posledními otevřenými dveřmi v Evropě k cestě židů na svobodu z nacistického pekla. Arcit i Turecko nezastalo ušetřeno a čím bylo benevolentnější k osudu Židů, tím větší byl nátlak nacistů na tureckou vládu, aby zastavila přístup židovských uprchlíků na své území ať už k pobytu neb i jen transitem do Palestiny a na Blízký Východ. Pod stálým nátlahem nacistického velvyslance von Papena a výhrůžkami Hitlera, turecká vláda přijala nakonec zákon, kterým zastavila udělování pro příslušníky židovského věrovis jak pobytoových tak i transistních znání. Aby mohla vyhovět v případě hodných zvláštního zřetele, turecká vláda přistoupila udělení maximálně 9 transistních vis týdně. V této tísni pro plnění svého nejnaléhavějšího úkolu židovští činovníci Sociálního ústavu obrátili se na mne o pomoc. Nejsa v důsledku předání našich zastupitelských úřadů v Turecku Němcům uznávan co legální zástupce čsl. zájmů, byl jsem zbaven možnosti zakročovat oficiálně ve prospěch i těch čsl. Židů, kterým kolega ing. Novák, čsl. gen. konsul v Jerusalemě vymohl potřebné vystěhovatelské certifikáty pro Palestinu, což byl rovněž úkol mimořádně nesnadný. Tož mi nezbylo než si zavazati osobně přednostu pasového a visového oddělení v tureckém ministerstvu zahraničních věcí v Ankarě a to nejručnějšími přístupnými a opěťovanými pozornostmi. Podařilo se mi po čase získat náklonnost důvěru a sympatie této ve visových věcech rozhodující osobnosti a do doby, kdy turecká vláda uznala čsl. vládu v Londýně v říjnu 1944 získal jsem transistních vis celkem pro 251 redin čsl. Židů, což úplné krylo vlastní kvotu: 251 certifikátů, povolených pro Palestinu. Počítám-li průměr as 4 osob na rodinu, podařilo se tak urvatí Eichmannovi od jisté smrti as 1.000 osob čsl. židovského věrovyznání. Sám jsem se v žádné době s těmito "vyvolenými" osobně nesetkal, což byla jaksi též podmínka úspěchu.

PROPOSICI EICHMANNA:

Krev Židů za zboží, zboží za krev Židů
V procesu s Eichmannem bude se zkoumat nejen jeho vina na vyhubení šesti milionů životů osob židovského věrovyznání, nýbrž bude nejspíš též zkoumáno a kritizováno, proč Spojenci nevyužili nabídky Eichmanna na ušetření jednoho milionu Židů za dočasně 10.000 voj. nákladních aut. O této transakci jednal v r. 1944 v Maďarsku s Eichmannem židovský de-

legát z Palestiny Joel Brand, který se na zpáteční cestě zastavil v Turecku, kde burcoval spojenecké diplomatické misse, aby se přičinily o uskutečnění projektu. Navštívil též za stejným účelem můj úřad, doprovázen čsl. příslušníkem Ludevitem Kastnerem, jehož blízký příbuzný Kastner byl rovněž přímým účastníkem jednání s nacisty. Projekt jsem považoval od samého počátku a i dnes soudím stejně, že "resettlement" jednoho milionu osob v době největšího a už též závažného válečného vypětí byl neproveditelný, jak pokud šlo o Němce, tak zejména pokud šlo o Spojence. Nemožný technicky a též psychologicky, ježto žádná spojenecká a zejména vláda britská by si troufala oslabit vlastní vojenskou pohotovost a zvýšiti tak oběti, už stejně těžce snesitelné, svých vlastních lidí. Ostatně ani Palestina sama nebyla tehdy připravena čkolati tak mimořádně těžký úkol jako byl resettlement milionu osob.

Podle mého soudu Eichmannovi a nacistům to vše bylo známo a šlo jim nejspíše o válečný trik a snad též o získání alibi v době, kdy byli přesvědčeni, že vítězství demokracií nelze už zabránit. Svoji povinnost jsem splnil tak, že jsem okamžitě informoval čsl. vládu v Londýně, která ovšem byla zcela bezmocná, jsouc sama závislá na vládě britské.

ZÁJEM KANADSKÉHO TISKU

O ČINNOST DR. MILOŠE HANÁKA

Když před několika týdny pan Jiří Hlubuček předal k vyřízení mému manželé dopis Dr. Miloše Hanáka, bylo nám všem jasno, že přiložený dokument, zpráva to čsl. sociálního ústavu pro vystěhovalce, adresovaná po válce Dr. Hanákovi, představuje mnohem více než z fakt a číslic v ní uvedených vysvětlení. Dohodli jsme se s Jiřím Hlubučkem, že je nutno předložit tento dokument vzácného lidství široké veřejnosti.

Že tento názor nevytvěrá pouze z našeho osobního a národnostního zájmu se brzy ukázalo, když jsem se spojila s panem Ron Lowmanem, reporterem "Toronto Daily Star". Po stručném vyličení okolností s mé strany projevil Ron Lowman živý zájem o tuto reportáž a po několika dnech nás navštívil doma.

Ron Lowman, rodem Angličan, jenž sloužil za války v britském letectvu a zúčastnil se několika bojů v Africe, načež po utrpeném zranění ztrávil delší dobu v Palestině. má přirozeně pro fakta vyličená Dr. Hanákem, matičký účín a snižuje význam textu.

NÁRODNÍ LISTY...

Pokračování na str. 2

se operou, proto koncertních kritik Smetanových v "NL" je velmi málo. "Prozatímní divadlo" již svým jménem ilustrovalo tehdejší poměry na první české scéně a jí dal Smetana své znalosti, kritické pero i nadšený zájem. Pro "NL" napsal Smetana také tři hudební feuilletony — "Veřejný hudební život v Praze", které vyšly 24. června, 15. a 22. července r. 1864 a byly také podstatně věnovány české operě. Není spokojen s jejím stavem, ale dává jí velkou budoucnost.

Hlavní nespokojenost Smetanova týkala se tehdejšího repertoaru. Smetana píše 24. května 1864: "Věčné opakování zpěvohr jako 'Montecchi' aneb 'Belisar', které všechny scény již daly na odpočinek, svědčí o podivné umělecké snaze naší operní režie..."

Smetana usiloval o vybudování uměleckého a moderního repertoaru, žádal o místo pro českou národní operu a o omezení pohostinských her, které úroveň naší scény neprosplývaly. "Něco, aby 'Prozatímní divadlo' nebylo 'prozatímní' umělecky, ale připravovalo se výchovou uměleckého dorostu pro velký formát Národního divadla. Smetana a Národní Listy vedou boj za důstojné české divadlo. "Pěstování domácího umění je první a nejkrásnější úloha naší opery". Neúnavně volá Smetana o podporu tomtu rodícímu se umění zálohami, beneficiemi, opatřováním vhodných libret a vzbuzením zájmu u širokých vrstev národa, je pro organický, pomalý, ale cílevědomý vývoj. Stejně kriticky hledí na umělce a zpěváky, varuje je od povrchnosti a ležérnosti, žádá pročitelný a vnitřně zvládnutý umělecký výkon — v dobré pěvecké technice. Doporučuje a radí, napomáhá kriticky při díkci českého textu a odmítá tehdy hodné prováděnou různozajímavost, — zvláště při pohostinských hrách, která oslabuje dráhu všech kritikách Smetanových je možno také jasně rozeznatí jeho

zvláštní porozumění. Nikterak se netajil svým obdivem nad jedinečnou obětavostí Dr. Hanáka v době, kdy prakticky celý svobodný svět odmítal pomoc židovství. Jako výsledek jeho interview s námi se objevil ve "Staru" ze dne 4. května článek "Eichmann Trial Uncovers New Hero for Czechs" od Ron Lowmana. Mimo to tento týden je v týdeníku "Canadian Jewish News", May 12, (1396 Eglinton Ave. W., RU 7-6031) dotyčná reportáž pod sloupcem Toronto Orbit od Bernice Dymant. Jelikož širší kruhy projevíli zájem o tuto věc, domnívám se, že v brzkou budu moci sdělití více. Valerie Bílá.

vlastní názory tvůrčí. Věnoval zásadně pozornost všem složkám uměleckým, orchestru, dirigentovi, zpěvákům, režii, výpravě, žádal působivost, pravdivost o umělecký účín.

V "NL" definoval Smetana: "Opery nesmějí být muzikální produkce, kde se jen zpívá, aby se zpívalo, kde dostatečně, aby vše šlo v taktu a nic nevázlo, kde vždy hlavní věcí je takto. Opery musejí se povznést na drama, při němž zapomínáme na zevní mašinerii vedení." Tato Smetanova definice platí v plné míře po stuletech... Kritiky ukazují Smetanovu nestrannost a jeho lásku ke zpěvu, které charakterisují celé Smetanovo vlastní dílo tvůrčí. Kritik byl Smetana přísný a nebal se psát kriticky i o takové tehdejší hvězdy jako byla slečna z Ehrenbergů a mnozí zpěváci zahraniční. Rozcházel se s tehdejší konvencí a panujícími názory, byl

moderní, věcný, vzdělaný a tím vytvořil českou hudební kritiku. - Jeho umělecký názor na národní umění, na jeho úroveň a na jeho světové poslání krylo se s linií, kterou nastoupily Národní Listy v tehdy ještě ztlisněných a malých poměrech českého veřejného života.

Smetana píše v Národních Listech 9. června 1864 — v referátě "Židovky": "My přejeme si n á r o d n í dcobrou zpěvohru se svědomitější upřímností než mnohým lidem milo a právě proto, že považujeme ji za nejvyšší vývin našich národních uměleckých snah, musíme nasadit vše, aby byla dobrou, aby byla národní..."

Smetanova kritická činnost skončila úředním dočasným zastavením Národních Listů v dubnu 1865 a je stejně jako list, který je otiskoval součástí naší živé národní tradice a — odkazu.

POUČENÍ Z KUBY

Dokončení se str. 1

povolil uzdu všem svým nástrojům persekuce a diktatury, v Buenos Aires se konala oblastní konference Mezinárodního úřadu práce o metodách, jimiž by měla být v celé Latinské Americe zlepšena hospodářská situace a systém sociální spravedlnosti. Konference se zúčastnili představitelé latinsko-amerických vlád, zaměstnavatelů i dělníků ze všech států kromě Kuby. A na konferenci byla odhlasována tak zvaná Charta hospodářského pokroku a sociálních reforem pro Latinskou Ameriku, která také obsahuje tento důrazný a významný odstavec:

"Sociální a hospodářská politika má být založena na systému svobodné a demokratické vlády, na základě respektu pro osobní svobodu i osobu shromažďování, na vytváření podmínek umožňujících investice, na respektu majetkových práv a na zrušení privilegií."

Rozebrán bod za bodem, tento odstavec latinsko-americké charty hospodářského pokroku a sociálních reforem se v každé své jednotlivosti zastává všeho toho, co Castrův režim na Kubě odmítá a ničí. Charta Mezinárodního úřadu práce byla odhlaso-

vána jednomyslně.

Ale tak, jako je třeba strážlivě vážit negativní důsledky poslední kubánské krize, je třeba strážlivosti také při hodnocení jejich kladných důsledků. Jsou bezpochyby tady a jejich podoba je zcela konkrétní. V Latinské Americe se objasnilo mnoho pojmů a Castrovu režimu bylo odňato mnoho z těch věcí, kterými mezinárodní komunismus chtěl zvíkat Latinskou Ameriku a postupně ji převádět na svou stranu. Ale komunistické plány tím nebyly vyvráceny z kořenů, a ani Castrův režim nebyl vyvrácen. Je třeba, aby poučení z kubánského příkladu si i nadále nacházelo cestu do politických skutečností v Latinské Americe.

ČESKÁ CUKRÁRNA V HAMILTONĚ

doporučuje
 vídeňské dorty
 mandlové a oříškové,
 české punchové dorty
 a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP
 213 KING ST. E. — JA 9-2323
 Navštivte naši kavárnu!

CESTOVNÁ SLUŽBA

ČESKOSLOVENSKO - POLSKO - MAĎARSKO - RUSKO - UKRAINA

Cestovanie Lietadlom - Loďou - Lístky předplatené - Lístky na splátky
 Dárkové balíčky

Volajte lebo píšete na: Mr. RUDY KOREŇ

O. K. JOHNSON & CO. LIMITED

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

697 BAY STREET, TORONTO 2, ONT. - EMpire 6-9488.

COR MAGIS TIBI SENA PANDIT

Otakar Odložilík

Pokračování z min. čísla
Příbližně o sto let později proslavil Sienou člen jednoho z panských rodů, Eneáš Silvio Piccolomini. - Po dvaceti letech diplomatické služby začal Eneáš rychle stoupat do výše jako církevní hodnostář. Něco času užíval biskupství v Terstu, avšak roku 1450 byl jmenován do Sieny. V prosinci 1456 byl povolán papežem Kalixtem III. do sboru kardinálů. - Za rok a několik měsíců potom byl zvolen za Kalixtova nástupce a vybral si jméno Pia II.

Eneáš Silvio se nenarodil v městě, nýbrž v Corsignano, sídle svých rodičů. Měl však Sienu rád a ještě než dosedl na papežský stolec, přispěl k jejímu zvelebení. Jako papež mohl udělat ještě více než jako biskup a kardinál. Na těsném náměstíčku jenom kousek od "veřejného paláce" stojí podnes neporušená Loggia del papa, zbudovaná roku 1462. Mohutný, trochu ponurý piccolominský palác, nedaleko loggie, není však dílo Piovu, nýbrž o něco pozdější. Jiná stavba, naproti domu Chigi — Saracini, vznikla na podnět papežovy sestry Kateřiny. Lidé tomu domu říkali "u papežek".

K romansko-gotické katedrále přitáhá siň, kterou jmenují Piovou knihovnou. Nežijil jí sám, nýbrž vznikla z podnětu synovce Františka, který řídil lodičku Petrovu jenom několik týdnů jako Pius III. Zdivo bylo dokončeno roku 1502 a potom malíř, známý lépe pod předjívku Pinturicchio než pod vlastním jménem, namaloval na stěny výjevy ze

života Pia II. Je jich deset a o výběru jistě rozhodoval více papežův synovec než výtvarný umělec. Kdo by měl původci myšlenky za zlé, že navrhl slavné chvíle a že nedal pokynu, aby se aspoň v náznaku někde objevilo zklamání nebo neúspěch.

Postupujeme-li z levého rohu do prava, vidíme toto: Eneáš Silvio ve věku dvacítipětilet let odjíždí na koncil do Basileje. Eneáš Silvio jako vyslanec církevního sněmu na dvoře skotského krále Jakuba I. Třetí fresko nám předvádí sienského šlechtice jako vyslance papeže Felixe V. na dvůr císaře Friedricha III. Klečí před ním a přijímá z jeho rukou vavřínový věnec. ozdoba básníků. V císařových službách přichází Eneáš do Říma, dozrává pokorně, že se službou Felixovi V. provinil proti pravé hlavě církve, Evženovi IV. a prosí o odpuštění. Podle znalců jedním z nejzdařilejších kusů je výjev se Sienou v pozadí. Jako biskup Eneáš žehná snátku Friedricha III. s Eleonorou, kněžnou portugalskou. Přenášíme se v duchu do Říma. Eneáš přichází jako cistův posel ke Kalixtovi III. a přijímá z papežových rukou kardinálský klobouk. Výjev na sedmém místě památnější: to už je Eneáš Silvio papežem a s vysokého křesla udílí shromáždění v kostele sv. Jana v Lateráně požehnání. —

Postupujeme o krok dál a dostáváme se na sjezd do Mantony. Tam Pius II. horlil pro výpravu proti Turkům a odtamtud rozeslal posly a vzkazy na dvory křesťanských vládařů. Devátý obraz se připíná k Sieně ještě

těsněji než pátý. Je to svatořečení sienské rodačky Kateřiny. V hořejším polí Pius II. sedí na papežském stolci, dole stojí klerikové i laici a mezi nimi dva líbí mladíci, obrácení oblíbení k divákům, nikoli k papežskému trůnu. Poslední kus má pozadí moře a v pravém rohu kostel na ostrohu. Jsme v Ankoně. Papež v modrém plášti na nosítkách se blíží konci cesty z Říma na břeh Jaderského moře. V popředí stojí dva vousatí mužové, benátský dóže a morejský vládař. Bylo to v srpnu 1464. Piovi II. chyběl do šedesátky ještě rok a měsíc a přece byl na smrt nemocný.

—#—

Dávám se (pomyslně) do řeči se staviteli knihovny. - Prodlužujeme a rozšiřujeme stěny, aby se tam vešlo ještě několik obrazů. Vedle mne stojí Pinturicchio a poslouchá, co mu vyprávím o zásadách Eneáše Silvia do českých dějin. Chystá štětec a míchá barvy.

První námět není sporný: cesta sienského biskupa do Čech r. 1451 v zastoupení Friedricha III., poručníka Ladislava Pohrobka. Malíř však nemůže vměstnat do obdélníku dlouhé pásmo. Dávám mu na vybranou mezi těmito kusy: Eneáš Silvio přednáší Friedrichovy vzkazy zemské mu sněmu, svolanému pro morovou nákazu v Praze do Benešova. Nebo výjev mnohem prostší a sevěnější: Císařův posel rozmlouvá s Jiřím z Poděbrad, náčelníkem strany pod obojí. Dávám za pravdu zkušenému umělci, že na takové setkání není potřeba veliké plochy. Přítomný byl ještě Prokop z Rabštejna jako tlumočnické, nic víc než tři osoby zabrané v důležitém hovoru.

Ustalujeme se tedy na třetím výjevu z cesty do Čech: Eneáš Silvio v Táboře, za rozpravy s duchovními náčelníky zkomírající už strany tábořské. Není potřeba mnoho vymýšlet. Čtu malířovi některá místa z Eneášova dopisu kardinálu od sv. Anděla Juanu Carvajalovi, rodem Španělovi až z Trujilla. Do pozadí přijdou mohutné hradby, kterými byl Tábor otočen. U brány, kterou Eneáš vjel, je zcela zřetelná podoba Jana Žižky z Trocnova. V popředí freska stojí účastníci hádání s tábořské strany, Mikuláš z Pelhřimova, řečený Biskupec, Václav Koranda starší, kterého vlásky biskup označil za ďáblovu sluhu, a Polák Galka, který se do Tábora dostal po útěku z Krakova. Bylo by zbytečné stavět biskupovi po bok tlumočníka — tábořští bohoslovci byli dobře obeznámeni s latinou a v tom jazyce obhajovali kalich a jiné tři kusy. Předčítám jiné místo z listu Carvajalovi, aby malíř mohl někam postavít tábořské bojovníky, roku 1451 už bez práce. Některé tam dává na koni v pláštích podšitých kožíšinou, jiné ve zvěřelých hadrech se strašnými vousisky. Jedni tam přijdou s viditelnými jízvami na tvři, jiní s rukou useknutou u ramene nebo jinak postramoceni. Malíř se ošívá, nechce se mu do obrazu, který by se ostře odrazil od jiných kusů. Žádá, abych Eneášovo líčení doplnil něčím jasnějším a přívětivějším. Hledám v dopise Carvajalovi dále, ale taková slova jako "sídlo satanášovo", "chrám Beliašův", "království Luciperovo" nepobízejí k nánosu světlejších barev.

Postupujeme k druhému obdélníku. Krajina kolem Viterba a do pravého rohu dáváme lázně už tenkrát pro-

slulé. Je jaro 1458 a kardinál Piccose se ve Viterbě léčí z dny, kterou trpěl nemalo v Římě od počátku toho roku. Sedí v pohodlném křesle a diktuje mladému klerikovi větu za větou. Páže, podobné jednomu z těch mladenců na fresce svatořečení, nahlíží zvědavě do rukopisu a svému druhovi v kabátce ze zeleného sameťtu šeptá: české dějiny. Ani ve Viterbu Eneáš nezahálel, nýbrž mezi léčení tam napsal přehled české minulosti, Historia Bahemica, aby se svět měl z čeho poučit o vzniku husitství a o tábořských bojovnících, zejména o jejich obávaném náčelníkovi, Žižkovi.

Třetí malba předvádí divákům Řím. Datum je 31. března 1462. Pius II. na vysokém stolci předsedá veřejné konsistoři. Po pravici má kardinála Bessariona, Řeka, který uznal papežské prvenství a slymul učenosti. Po levé sedí kardinál Carvajal, kterého na papežském dvoře považovali za znalce českých dějin. Na nižší stupni dáváme papežského prokurátora Antonína de Eugubio. Konsistorní siň je plná duchovních hodnostářů a světských osob, že by ani jehla nepropadla. Před odobným trůnem stojí poslové z Čech: nejvyšší kancléř Prokop z Rabštejna, předák strany pod obojí Kostka z Postupic, děkan od sv. Apolináře Václav Vrbenský a husitský bohoslovec Václav Koranda mladší. K nim se druží králův rádce Antonio Marini, rodák z Gretnoblu. Papež čte listinu, kterou prohlašuje kompakťata za neplatná a vybízí po poslech Jiřího z Poděbrad české husity k návratu do lůna církve.

Pokračování příště

KULTURNÍ ZABĚRY

ANT. DVOŘÁK OBĚTÍ POLITIKAŘENÍ

Proč musíme pořádát 'Dvořákov' rok'

Když se roku 1945 vrátili naši emigranti z Londýna — a s nimi sou-
družka Patzaková — jeden český
vzdělanec žertem-doopravdy říkal.
Já jsem za války bojoval na dvou
frontách: jednak proti nacismu, jed-
nak vždycky, když jsem v Londýně
potkal paní Patzakovou, provokativ-
ně jsem si hvízdal Dvořákovu "Hu-
moresku". To jste měli vidět! Roz-
čítávalo jí to víc než nacistické ná-
lety na Londýn!

O soudružce Patzakové se tvrdí, že
po únoru 1948 byla chycena na hran-
icích při pokusu o útek na svobodný
Západ. Má dnes jistě všechny důvody
sloužit a dobře sloužit svému ochrán-
ci Zdeňku Nejedlému. Druhý v tomto
protidvořákovském teamu je Mírko
Očadlík, hudební ředitel pražského
rozhlasu. Mírko Očadlík byl a je vše-
chno — právě to, co doba vyžaduje
a po čem se dá spílat. Pisatel těchto
řádků zna Očadlíka od studentských
let a zažil mnoho jeho proměn. Když
chtěl získat nevěstu — byl velký
mystik a titul indického básníka Ta-
gore. Asi to byla náhoda: jeho na-
stávající tchán dr. Balej překládal Ta-
gora do češtiny. Pak byl Očadlík Ma-
sarykovec, protože z toho přece "moh-
lo něco koukat". Když se pak dostal
do rozhlasu, sloužil agrárníkům jako
největší a nevlivnější straně. — A
protože byl jeho šéfem profesor K. B.
Jiráček, honem o něm napsal knihu, aby
o pár let později Jiráka vyházoval
z rozhlasu a nedovolil provozovat je-
ho skladby. Toho dne, kdy r. 1945
všly do Prahy první sovětské tan-
ky, nebylo v Praze horlivějšího ko-
munisty nad Očadlíka.

Patzaková a Očadlík určují zřejmě
"hudební politiku", a proto je ve své
vlasti Antonín Dvořák opomíjen.

Je ovšem v Československu také ji-
ná skupina hudebníků, která není o-
chotna dát se terorizovat. — A proto
všude tam, kam nedosahují přímo
Kromě toho — jak ukážeme jindy —

rodná komunistická strana je ochot-
na přimhouřit oko, když jde o export
Dvořákových děl a dají se na tom vy-
dělat tvrdé valuty. Jak zle jsou na
tom citelé Antonína Dvořáka v jeho
vlasti, je vidět z protestu "Společno-
sti Antonína Dvořáka". A to ještě je
třeba konstatovat, že tento protest byl
otřesen v době tak zvaného "tání" —
a pouze "Lidová Demokracie" měla
kuráž protest otisknout. Ostatní re-
dakce ho raději hodily do koše. — V
protestu ze dne 11. května 1957
čteme:

"Mezi 104 českými, jinonárodními,
klasickými a moderními skladateli,
vyjmenovanými v generálním pořádku
letešního Mezinárodního hudebního
festivalu "Pražské jaro", není uve-
den — Antonín Dvořák, spoluzakla-
tel české hudby a její světový klasik.
Jeho překrásné a poetické "Slovanské
tance" na Festivalu ještě nezazněly!
Tíse zmizela z domu Artia a nebyla
do něho vrácena (pies doporučené u-
pomínky). Mařatková bronzová busta
Antonína Dvořáka, instalovaná v ro-
ce 1950 pěčí "Společnosti Antonína
Dvořáka" a Pražské konservatoře
hudby, jejímž byl Dvořák největším
učitelem a ředitelem. Zmizelo veřejně
ohlášené pojmenování "Dvořákova
sín" pro velký sál v Domě umělců,
kde byly po prvé uvedeny četné Dvo-
řákovy skladby a kde Dvořák půso-
bil i jako slavný dirigent. Tíse mizí
Dvořák i z pořadů "Pražského jara".
Avšak přes to se dále hraje po celém
světě a s láskou! Podepsána Společ-
nost Antonína Dvořáka".

Pro nás ve Spojených státech je
zajímavá poslední věta tohoto pro-
hlášení, ve které se praví, že Dvořák
je hrán v celém světě s láskou. To
platí zejména o Spojených státech
severoamerických, jímž Dvořák věno-
val kus svého života a řadu svých
skladeb. Je jen ke cti amerických
krajanů a jejich organizací, že se le-
tos dali do služeb "Dvořákova roku".

SOKOLSKÝ SLET

SVÁTEK NÁRODA

Ke sletu amerického Sokolstva
jež bude pořádán 25. června 1961
v Chicagu, Ill., USA.

Jen dál. Čas nový nové chce mít činy,
den nový vzešel k nové práci nám,
jet sláva otcův krásný šperk pro syny
však kdo chceš ctěn být, dobuš ctí
si sám'.
Kde přítomnost jak dítě pozasteskla,
vše dávná sláva, byt' v ní dýmát
hrál,
je za korábem jenom brázda lesklá —
napněte lana — vzhůru plachty —
dál. Jen dál."

Jak probuzenecký básník, Jan Ne-
ruda volá k národu: "Jen dál, jen
dál." taktéž v této tradici idea So-
kolská zasazena před dávnem i do
této země, "at' žije, jen dál, jen dál,
k výšinám."

Každá idea ve společenském dění,
vykazuje časově se svými činy, tak i
idea národní kultury Sokolstva se
nám čas od času představuje v sjed-
nocenném šiku jako činitel spontánní
síly a víry v hodnoty národní a lidské.

Sokolský slet je manifestačně před-
vedený obraz harmonické jednoty a
"síly", jarou mladost cvičenců. Pa-
tronujícím obecnostem je to mani-
festačně zas předvedený obraz "víry"
v hodnoty národního ducha. Obě mu-
sí sokolský slet vyjadřovat spojitě:

třeba osm hodin denně. Jakmile by
začal pocíťovat zodpovědnost, dostal
by takový strach, že by se před te-
levním aparátem dal do zoufalého
breku. — Zajímá snad někoho vědět,
kdy ta deseti a stalistická tlupa kluk-
ků, svolávaná každou chvíli před te-
levním a radiové aparátý a na náměstí
před vládním palácem v Havaně, kdy
vlastně tato tlupa kluků pracuje? O-
pět mylně formulovaný zájem: nejde
totiž o to, aby ti kluci na Kubě pra-
covali, jde o to, aby muži v Severní
a Jižní Americe měli z Fidela a jeho
kluků strach!

Proč jeli Fidel Castro do New Yorku
na zasedání Spojených Národů s
houfem 85 kluků: oni jsou pro něj
nejen komparsy na jevišti, oni jsou
současné i publikem pro jeho exhi-
bice. On ví, že se ho Američané a
ostatní národy v New Yorku shro-
mážděné nezáleknou, avšak on musí
mít 85 rošťáků s sebou, aby v jejich
tvářích viděl jejich přesvědčení o tom,
že se před Fidelem celý svět třese,
když řve na hotelové ředitelce, když
vyhrožuje Dag Hamarskjöldovi, že
rozbije polní tábor v Central Parku
("na Sierra Maestra jsme také spali
pod širým nebem" — jakoby Fidel
byl spánek pod širým nebem objevil
první od doby praotce Adama!),
když se ubytuje se svými bilými a mu-
latskými uličníky v černošské a gang-
sterské a omamnými jedy zkorumpo-
vané čtvrti Harlemu! Fidelovi emi-
sari po všech Amerikách a po světě
celikém se tetelili dětinnou radostí,
udělal zde kravál, jak si nedal nic
líbit atd. A když se jich někdo otázel,
učinil-li v zasedání nějaké návrhy na
řešení mezinárodně politických otá-
zek, byli překvapeni beze slova.

Ovšem, samozřejmě: na to tam nejel
Fidel. Zabubnoval a přijeli z dalek
dalekých kluci — "mají flinty a bo-
dáky, zahrajou si na vojáky: hola
hola hej, s Chruščevem tu Džordžu
Dej!" A nejen Džordžu Dej, Také
Mehmet Šehu, Todor Živkov, Antonín
Novotný, János Kádár, Wladislaw Go-
mulk. Jakže, počítám je dobře? Ano,
dobře: mám před sebou geniální ka-
rikaturu na obálce "Tímu" z 3. října
1960. — Je jich sedm s Chruščevem
včetně, v černých kajdách (polosi-
látkům ve Francii se říká "Blousons
Noirs") s odznakem "East Side
"Rockets", který vedle nápisu má
velkou kouli (zeměkouli). Vedle
Chruščeva, při jeho kramfleku tak-
řka, klouše mrňavý chlupatý Fidel Ca-
stro. A já mám k tomuto obrázku ma-
lou vzpomínku ze svého lyžařského
mládí: za dlouhých večerů se bráva-
ly karty, mariáš. A slyším svoje spolu-
hráče hlásit: "A na ocase této hry
se bude produčirovat kulová sedma"
a vidím je také ve vzpomínkách, jak
vstávají a dávají "flek", jak lezou na
židli a dávají "ré", jak lezou až na
stůl, aby řvali "tuti".

A tak se mně zdá, že Chruščevovi
nebylo nic platno, že Fidel a jeho klu-
ci spali v Harlemu s barevnými děv-
čaty i kluky, kulová sedma dostala
flek a na ré dostala tuti — a chytili
ji černoši z Afriky: na ocase hry se
neprodučirovala! Fidel dostal druhou
partii na Kubě: slála život 13ti mu-
žů u zdi! Dokončení příště

výkonnost na ploše cvičiště, národní
duchovnost a vřímavost v souzvuku
na tribunách.

Proto sokolský slet není určen
býti jen veřejným představitelem tělo-
výchovným a přiznáním díla sokolské
instituce. On musí býti souběžně při-
znáním národního ducha krajaanské
obce v Americe, který je Sletem v
souzvuku demonstrován.

Ano, stejný podíl na sletovém díle
připadá nejen předvádějícím šikům
cvičících, ale morálně snad ještě více
přihlížejícím na tribunách, s pevnou
láskou k národnímu a kulturnímu
dění.

Proto k názvu "Sokolský Slet" při-
dejme "Svátek Národa". Uctívát svůj
národ a jeho kulturu je samozřej-
mostí u každého inteligentního jedin-
ce. Ten kdo necítí příslušensví krve
a vztahu ku svému rodu, ten kdo
nemá národního ideálu, je jako by-
linou bez květů.

Život sám pro každého člověka je
v podstatě egoismem, teprve ideál
mu dává náplň duchovní. A ideál se
vztahem k svému původu a řádu je
nám všem ideálům nejbližším, a je
ovšem jen otázka jak jej projevujeme.

Zakladatel Sokolstva, dr. Miroslav
Tyrš, ve svém spise: "Náš úkol, směr
a cíl" vytknul jasně a účelně sokol-
ské credo, jež obsahově je nejspřá-
telnější definicí lásky k vlasti a své-
mu národu. Skorem 100 roků života
sokolské instituce, dala svému ná-
rodu a vlasti monumentální hřívnu.
Přínos domovu i nám zde na ameri-
cké půdě, takového obsahu, bez něhož
kulturní dějství národa posledního
století je si těžko představit. Zamysle-
me se nad tím my všichni na této
půdě, a bude-li náš úsudek založen
na citovém vztahu k národní rodině,
odpovíme na tuto otázku spontánní
účastí, nejen na hlavním dnu slet-
ového představení, nýbrž i na všech
podnicích se sletem spojených.

Ar idea sokolská nás posiluje ve
víře v americké zásady Svobody, De-
mokracie a Humanity. At' je nám vo-
díkem v počínání lidském a bratr-
ském. At' je smelujícím činitelem v
našem snažení národním, českoslo-
venském a Americkém. Ukažme zas
svoje srdce a svoji lásku k sokolské-
mu poslání v této zemi. Neboť je
krásné, je výchovné, je živoucí, je
tvořivých činů, je symbolem hrstí
národní. Budíž nám všem společně
národním svátkem.

Pryč se vzdechy, již umlknete, retý,
že přiznám doby není jasná tak.
Což růže neotvírá svoje květy,
když mezi ní a sluncem roztřen mrak?
Pryč s klimatem, již u kormidla lodí,
kdo chvíli stál, již stojí opodál,
den žádný dvakrát se nenarodí,
čin dvakrát nezraje — Jen dál. —

Jen dál.
Veškeré dotazy vyřídí: Sletová
kancelář, 2345 S. Kedzie Avenue,
Chicago, Ill. Hlaste se pro vstupenky,
sletové pohlednice a nálepky, ubyto-
vání, zájezdy v okolí Chicaga v hlav-
ních dnech. Odevzdejte přihlášky do
přívodu, inseráty do sletového pa-
mátníku. Dárci pohárů a peněžitých
obnosů na medaile pro závodníky,
přihlaste se.

Co Čech — to Sokol. — Všichni na
Slet 25. června 1961.

TISKOVÁ OPRAVA: "Není pravda,
že Petr Den je z rodu Premyslovců
(jak tiskár omylem vysadil v mem
článku o jeho "Počítadle"), ale prav-
da je, že Petr Den je z rodu —
PREMÝSLIVCŮ!! — Pavel Javor.

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznamiti, že opět provádí
veškerý Plumbing Heating, opravy a
nové práce, pod firmou

**QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY**

Volejte LE 3-8396

BEZPLATNÁ ZDRAVOTNÍ SLUŽBA

Chcete-li získat informace o příznacích a detailech týkajících se
nemoci uvedených dole, poznamenejte dočasnou nemoc na důležitějším
kuponu a zašlete na adresu:

OLIVER CHIROPRACTIC OFFICE

722 COXWELL AVENUE, TORONTO 5 - TEL.: HO. 1-5550

Informace mohou být rovněž vyžádány telefonicky. Jsou bezplatné
a nezávazné.

Head Ache	Children's Troubles	Back Ache	Sinusitis
Rheumatism	High Blood Pressure	Sciatica	Asthma
Arthritis	Stomach Troubles	Lumbago	Disc Condition
Neuritis	Nerve Condition	Attainment of Health	

Name

Address

POLOSILÁCI

Dokončení se str. 1

také vynechává, po mém soudu, ještě
jeden fakt, který charakterizuje dneš-
ní polosiláky: oni nechťejí přestat býti
dábly! Nechťejí stárnout, nechťejí
přijít k rozumu, nechťejí býti muži.
Muž znamená zodpovědnost. Oni jsou
sdostatek silni, aby měli moc, mají
sílu násilnou, fysickou, pudovou,
davovou — vesměs sílu a moc snad-
nou, primitivní, lehkou dosažitelnou a
lehko udržitelnou. Nejsou si vědomi
mužné síly mnohem solidnější, trva-
lejší a nenápadnější: síly, kterou dá-
vá vědomí zodpovědnosti.

To je, myslím, vlastní příčina, proč
konflikt-dialog s dnešní generací polo-
siláků je a musí býti dramatický a bu-
de v určitých situacích a v určitých
dobách tragický, jako už leckde byl:
generace, která dorůstá po těchto in-
fantilních dábtech v zemích, kde infan-
tilní delinkvence dosáhla politické
moci a zmocnila se diktatorské vlády
— tato generace již je, abych tak
řekl, starší než ta vládnoucí, zralej-
ší: je to zas generace, která se mění
z dětí přímo v muže: viz maďarskou
revoluci, viz Poznaň, viz pražské Ma-
jales 1956.

Od první chvíle, kdy Fidel Castro
začal vládnout, mne pronásledovala
živá představa scény ze slavného a-
merického filmu "The Black Board
Jungle", v níž Glenn Ford, učitel na
jakémsi druhu polepšovácí školy se
postaví s holýma rukama na odpor
vůdci školního gangu, který má v ruce
zabíjač jako břitvu ostrý a jako dyku
špičatý. Učitelé mají zakázáno prá-
t se se žáky. Glenn Ford však ví, že
na dně duše každého polosiláka je
strach, hrozný strach, nesdělitelný a
nevyslovitelný strach, on ví, že každý
polosilák tento strach přemáhá tím, že
nahání strachu druhým — hlavně
dospělým: dětský rošťák totiž spoleh-
livě počítá s tím, že dospělý mu ne-
smí nic udělat! Nahnat strach, nahnat
strach — a jsem hrdina, povládnu
všem, kteří uvidí, jak se mne dorostli
muži bojí! Ano, Glenn Ford se po-
stavil infantilnímu dábli, bodnut do
ruky, zkrvaven, sevřel rošťákovu zá-
pěstí a při vši do poslední kapky vy-
naložené fysické síly paží, jež se pře-

tahuji a pollačuji, krouží a svíjejí —
zápas se vedl psychicky, vůli, zodp-
ovědnost proti zbabělému 'escapismu',
mužná zralost proti nedochůdné násil-
nosti. Kluk nevydržel duševně, shrou-
til se, brečel jak dítě: vybuchl hotel
dlouho přetopeného strachu a z in-
fantilního dábila byl zcela malý, té-
měř nezatelný zárodek příštího muž-
ského.

Polosilák musí mít kolem sebe ně-
jaký houf, a pak, pro sebe i pro po-
těšení houfu, musí mít publikum. Ne-
ní hroznějšího a ďábelštějšího vynálezu,
než radio a televize. Už podle zkuš-
nosti, prožitých pod nacismem a po-
tom komunismem, jsem vždycky říká-
val, že by ani Mussolini, ani Hitler,
ani Stalin a spol. nikdy nebyli mohli
vybudovat své mašiny teroru a du-
ševního znásilnění mas, nebýt radia
a amphonů. Tím začalo vlastní "brain
washing". Polosilák se předně sám
formuje pod vlivem radia a televise,
jež obojí do něj pumpují v konservě
hotové poznatky, vědomosti, znalosti
a nejistí, které minulá generace mu-
sily pracně shánět. loupat, škrabat,
krájet, sekat, vařit, dusit, péci atd.,
než byly způsobily k použití a zažití.
Díky těmto t. zv. vzdělávacím pro-
středkům se polosiláci domnívají, že
to jsou elixýry vědomostí, vůdci ži-
vota, archivy moudrosti a návody na
všechno. Není divu: radio a televize
servírují vše s aplombem definitivní
neomylnosti jako poslední nejčistší
destilát moudrosti. A Fidel Castroův
případ je, že se radio a televize zmoc-
nil polosilák! Goebels a Hitler by za-
lezli jako mláci do děr, kdyby viděli,
co — v porovnání s nimi — dovedl
Fidel vyždímat z vln éteru! Vládnout
je používat rozumu ve prospěch o-
vládaných. Používat rozumu je du-
ševně pracovat. Duševně pracovat
rozumem je přejímat zodpovědnost.
Přejímat zodpovědnost znamená býti
dospělým člověkem. Zajímalo by ně-
koho vědět, kdy vlastně Fidel Castro
vládnou: on nevládne a vládnouti ne-
chce, poněvadž nechce být zodpověd-
ný, nechce být mužem. chce zůstat
infantilním dáblem a tlupou kluků,
které svolává bubnováním v televizi

S ČEDOKEM DO SSSR

M. Zvěra

Kdysi jsem někde četl, že spisova-
tel-humorista tvořící pod komunis-
mem a nebo diktaturou jakshokoliv
druhu, nemá možnost vtipkovat tak,
jak by si opravdu přál. To snad je
pravda, ale takový humorista není
však nucen přehnaně poklonkovat
režimu, nebo systému, kterému do-
bvolně slouží. Je-li dovedný a také
snad trochu odvážný, může si dokon-
ce o svých chleboďárcích ironicky
zavtipkovat a někdy mu to projde.
To udělal a prošlo mu to, známý
český humorista Achille Gregor, ve
své knize "Čtyři jedou za obzory",
kterou právě vydalo nakladatelství
Mladá fronta v Praze.

Autor líčí humorným způsobem vý-
let do Sovětského svazu, který vyko-
nal v létě 1960 spolu se svými třemi
kamarády. Byly doby, kdy komunis-
tičtí spisovatelé a žurnalisté, kteří se
rátili z návštěv mateřské země socia-
lismu, popsali hodné papíru slovy
chvály a opěvování všeho, co v So-
větském svazu viděli. Budíž připsáno
k dobru Achille Gregora, že on tuto
zavedenou tradici prolomil a nepsal
jen slova obdivu. Naopak, se značnou
ironií is z mnohého co v Sovětech
viděl a prožil dělá legraci, což za do-
bátka Stalina bylo nemyslitelné. —
Autor si mistrně utahuje s toho, co
sovětští občané jedí, piji, nosí, kriti-
zuje sovětskou architekturu, kterou
zvláště v případě Stalingradu poklá-
dá za monstrozní a dokonce si dělá
švandu i ze sovětských lázní, kam
jsou posíláni zasloužilí pracovníci na
léčení. O návštěvě vychvalovaných
lázní Macesta píše (str. 235): "Ne-
cítili jsme se tady dobře. Není žádný
div, že říkáji lázním záračné: kaž-
dý se raději uzdraví, než by se tu
léčil."

Již úvodem své knihy ironicky u-
vádí, že do SSSR nejel proto, jelikož
to byla jeho odvěká touha, ale z dů-
vodu, že Čedok jezdí jedině do "čli-
dového" zahraničí, v Jugoslávii už
byl, na Rumunsko je dlouhá fronta
zájemců a do Bulharska chce jet až
na podzim a tak zbývá jen SSSR.

Na jednom místě (str. 178-181)
autor vypisuje jak měl strach, aby
ie Rusové nezbalili, že jsou bez do-
kladů (které jim na hranicích vzali):
"Jak u východu zjistíš, že jsme bez
dokladů, v tu ránu nás zbalí!" Erik
se podíval na Otu s nelibostí: "Třeba
nebudou chtít doklady. K čemu by je
potřebovali? Přece nejsme na hrani-
cích!" — "To neznáš Rusy," ubez-
pečil ho Ota. "Tady je organizace..."
Trochu mě ty řeči znepokojily. —
"Myslím," řekl jsem přesvědčivě, "že
bych byl šťastnější, kdybych teď seděl
doma. Na Sibiři táhne na nohy." —
"Něco na tom je," přisvědčil Viktor.
"V olověných dolech, to taky není
žádný med..."

Autor se také zmiňuje, jaký budili
obdiv a pozornost svým oblečením
(dle popisu západáckým): "Měli
jsme italské košile přes kalhoty, ten-
nisky, Erik měl jelenicový lumber-
jack a Viktor manšestrové šortky a
mokasiny. Ota s Viktorem krom toho
měli nasazeny černé brýle s širokou
obroučkou. Promenáda pomalu ustá-
vala (to bylo v Rostově na promená-
dě), před námi se soustřeďoval po-
zorný dav a my jsme měli plné ruce
práce, abychom s úspěchem předstí-
rali, že se nenuceně bavíme..."
A když prý pili to sovětské pivo, tak
přišli na to, proč se říká: "Všude do-
bře, doma nejlepší!"

Na poslední stránce Gregorovi kni-
hy o Sovětském svazu stojí malá no-
ticka nakladatelství Mladá fronta,
určená čtenáři, že prý nakladatelství
potěší, když se kniha líbila a pakliže
se líbila, má to čtenář zdělit jiným.
Nevím, jak se kniha líbila stalinským
kritikům, ale já jsem se celkem poba-
vil, tak to dle přání nakladatelství
sděluji jiným.

SPORT

Naposledy v Torontě?

Profesionální skupina J. Kramera představila minulý týden Torontu prvotní tenis. První dvojice Mackay - Sedgmann vybojovala maratonský set, který vyhrál Američan Mackay 28:26. 23 letý Španěl Andres Gimeno prohrál 10:12 s nejlepším tenistou světa, o 10 let starším Gonzalem, USA. Španěle vyjma kopané nemají ve světovém sportu zvučných jmen. - Až nyní přichází na sportovní kolbiště chloubka Španělska, dlouhán Gimeno (hraje tenis od 16ti let, jeho otec byl coachem v tomto sportu v Barceloně), jenž má předpoklady převzít v profesionálním tenise prvenství Američanům. Hodnotný program přilákal jen velmi slabou návštěvu — 1500 diváků, takže "šéf" podniku J. Kramer započtyhoval, zda pítí rok do Toronta opět přijede.

Barcelona ve finale

Teprve třetí zápas rozhodl o jednom finalistovi Evropského poháru mistrů v kopané. Hrál se v Bruselu, kde FC Barcelona vyhrála 1:0 nad HSV Hamburg. První zápas vyhrála Barcelona rovněž 1:0, v druhém prohrála v Hamburgu 1:2. — Skotsko porazilo v kvalifikačním zápase o postup na mistrovství světa Svobodné Irsko 4:1. Tuto neděli hrají Skotové další zápas v Bratislavě s ČSR. — Recko porazilo Severní Irsko 2:1 v Athenách.

V Torontě byla zatčena celá řada lidí, kteří provozovali nezákonnou loterii (sázky na koně a anglickou fotbalovou ligu). Mezi zatčenými je též sportovní redaktor "Nového do-mova" Mike (Miloš) Uher.

SOKOLSTVO

6 LET SOKOLA V NORANDĚ

Tělocvičná jednota Sokol Noranda oslavila letos již šestý rok své činnosti a na oslavu tohoto výročí konala v neděli 30. dubna tělocvičnou akademii. Na akademii vystoupili cvičenci všech složek za velké účasti diváků. Jednota zahájila nábor na získání dalších nových členů, aby mohla ještě zvýšit počet svých členů. Zvláště velký počet vykazuje složky mládeže: 10 dorostenců, 21 dorostenek, 51 žáků a 63 žákyň — celkem tedy 145 příslušníků sokolské mládeže. V nestávajícím prázdninovém období připravuje jednota konání letního tábora pro své žactvo a dorost, jehož se bude moci zúčastnit také žactvo a dorost ostatních sokolských jednot Kanadského Sokola. O tom, že jednota dobře plánuje pro budoucnost svědčí skutečnost, že výbor uvažuje o zakoupení pozemku v Norandě, který by zatím sloužil jako letní cvičiště a kde by později mohla být postavena spolko-vá budova norandského Sokola! V čele jednoty v tomto správném období jsou: starosta Fred Pearson, místostarosta Ray Alix, náčelník Drago Zerjav, náčelnice Anna Rošková, jednatel Johnny Vendette.

KANADSKÝ SOKOL

Schůze předsednictva Kanadského Sokola se konala 15. dubna v hotelu LaSalle v Kingston, Ont. Schůzi zahájil a řídil starosta okrsku, br. Jiří Corn. Po zprávách činnosti okrsku a projednání činnosti v tomto období bylo zejména jednání o zájezdech Kanadského Sokola na slety amerického Sokolstva a to: 11. června na sletu Sokolské župy Severovýchodní v Clevelandu, kde bude Kanadský Sokol zastoupen jednotou Toronto 2, téhož dne na sletu Sokolské župy Východní AOS a župy M. M. Hodža Slov. Sokola v N. Yorku, kde bude okrsek zastoupen montrealskou jednotou. — 25. června se pak všechny jednoty okrsku zúčastní X. sletu AOS v Chicagu. V závěrečné části schůze bylo pak ještě jednání o přípravách na IV. slet Kanadského Sokola, který bude konán v květnu 1962 v Torontě, jakož o zájezdu na Jubilejní slet čsl. Sokolstva v zahraničí, v červenci 1962 ve Vídni. Příští schůze předsednictva okrsku se bude konat 20. V. t. r. v Montrealu.

ZÁVODY KS

Ve dnech 20. - 22. května 1961 se konají v Montrealu závody Kanadského Sokola v nářadovém tělocviku. Tyto závody se konají každoročně, vždy v jiném sídle jednoty okrsku. Závodníci: žactvo, dorost a členstvo soutěží v povinných sestavách a vítězná družstva jakož i vítězná jednot-

livci získávají putovní poháry KS. K letošním závodům, obdobně jako v letech minulých, byli rovněž pozváni hosté a mezi členy kanadských tělocvičných klubů se jeví o sokolské závody velký zájem. Záštita nad závody převzala rovněž vrcholná organizace tělocviku provincie Quebec, "Quebec Gymnastic Association", jejímž předsedou je Capt. J. A. Gillanders. V rámci závodů bude rovněž konána schůze předsednictva a náčelnictva KS a přátelský volejbalový turnaj.

SOKOL TORONTO 2

oslaví III. výročí otevření první sokolovny v Kanadě ve dnech 13. a 14. května t. r. V sobotu 13. května v 6 hodin večer bude v malém sále sokolovny slavnostní večer, po níž bude ve velkém sále sokolovny konán "Národopisný ples", v němž vystoupí národopisné skupiny a předvedou tance v národních krojích. V neděli pak bude pořádán IV. ročník turnaje v odbíjené o pohár "L. Myslivce", jehož se také zúčastní loňský vítěz, mistr Kanady v odbíjené, YM-CA Hamilton.

B. Kadlecěk, člen Sokola Toronto 2 se zúčastnil závodů v nářadovém tělocviku o přebor torontských škol a získal prvenství na hrazdě, koni na šír a na dél a umístil se tak na prvním místě z celkového počtu 30 závodníků. Upřímně blahopřejeme!

Sokol "Tyrš" Cleveland pořádá v neděli 19. března tělocvičnou akademii za velké účasti cvičících i diváků. Jednota "Tyrš" jest dnes největší sokolskou jednotou v USA, má celkem 364 členů — 169 mužů a 195 žen. Jednota rovněž vlastní největší sokolovnu v USA a pravidelně cvičení má zapsáno 313 cvičících všech složek: 30 mužů, 40 žen, 16 dorostenců, 40 dorostenek, 61 žáků a 126 žákyň. Kromě cvičební činnosti, jednota vykazuje rovněž velmi krásnou činnost svých odborů: divadelního, hudebního (v hudebním orchestru jednoty je 46 členů!), šicího kroužku a mládeže. Jednota slouží svou činností za vzor všem americkým jednotám.

ZPRÁVA SESTERSKÉHO KROUŽKU ČSL. BAPTISTICKÉHO KOSTELA

V sobotu 13. května od 1 hodiny do 5. hod. odpolední sestry budou pořádají prodej pečiva na 1625 Queen St. W. Sesterský kroužek koná důležitou práci v sociálním oboru — jen od ledna 1961 jsme zaslaly 18 balíků obnošeného šatstva do Haiti a Německa. Chceme stále pomáhat těm, kteří nemají stejné možnosti jako máme my. Přijďte v sobotu a podpořte naše snahy.

Ruth Petříčková, jednatelka.

"PORAZILI JSME JE"

Československé národní mužstvo hrálo na světovém mistrovství ve Švýcarsku inteligentní hokej, jaký — podle názoru expertů — byl vůbec v posledních letech na mezinárodním fóru předveden. Vždyť čs. národní mužstvo nebylo na turnaji vůbec poraženo a na jeho dramatický vítězný boj s SSSR 6:4 a i remisu s Kanadou 1:1 nikdo z diváků nezapomene. Kdyby chtěl režisér, aby hra měla vzrušující a napínavý průběh, nemohl by ji lépe připravit, než jsme toho byli svědky v těchto dvou zápasech. Prvé vítězství čs. hokejistů nad SSSR na světových championátech vůbec je vítězství inteligence a taktiky nad šablonou. Už zahajovací třetina ukázala, že se nedá tentokrát mluvit o tradičním ruském komplexu čs. hokejistů, ale naopak, že největší hráči mají jakýsi československý komplex. Čs. mužstvo hrálo výborně takticky a dokázalo soupeři vnutit svou hru. Všichni hráči dokonale bránili, dravě útočili a s úspěchem sístleli a výsledkem bylo jejich velké vítězství. Od tohoto utkání se čs. hokejisté stali miláčky švýcarských diváků, kteří je dovedli mohutně podporovat i v nejtěžším zápase turnaje, v utkání s Kanadou. Po vítězství Českoslováků nad SSSR dostali vedoucí čs. výpravy blahopřejný telegram od býv. čs. trenera M. Bukny, který žije nyní v kanadském Trailu, — a stovky telegramů, ve kterých odesílatelé ze všech krajů republiky přáli hráčům mnoho dalších úspěchů — a není bez zajímavosti, že si dokonce někteří anonymové ze Slovenska odlehčovali slovy, která nejsou pro SSSR a režim v ČSR nikterak příjemná. V Praze, v Bratislavě i dalších čs. městech, čekaly tisícové zá-

10 LET . . .

Dokončení ze str. 1
ho pořádku, pracuje s pomalostí, která je pocíťována jako přílišná pro jedno speciální očekávání.

Ale, ačkoli nutnost změny nás všechny ovládá, přece není na člověku, aby stál s absolutní a pasivní uctivostí před pouhým slovem změna. Ar jakkoli sociální a politický řád se proměňuje, jsou věci, které mají být vyňaty z tohoto bystrého proudu. Vítězství přijde, až komunisté budou do nucení uznat a přijmout staré slušné pocity lidstva. Člověk zůstává soudcem nad tím, co je slušné změnit a co nikoli. Komunisté jsou nejhlásitějšími hlasateli změny a nalézají v tom omluvu pro všechno. Když se dopustí něčeho zavržitelného, odpovídají, že přece nastala doba změny. Když říkají něco jiného dnes než včera, zůstávají klidní, je-li jim to připomenuto. Řeknou, že je to pouhý rozdíl mezi pravdou jedné fáze a pravdou druhé fáze. Člověk může být krutý, nemusí mluvit pravdu, není povinen dodržovat dané slovo, poněvadž svět se proměňuje. Velký aparát diktatury byl zřízen, aby byly potlačeny otázky, zda to není, v některých věcech směrem k podlosti.

Jak jsme se rozešli s komunismem? Ne proto, že jsme četli staré komunistické knihy a že se nám z duše protivila jejich teorie. Neboť kdo by se stavěl proti sociální spravedlnosti? Avšak když komunismus přišel, ihned se začala rozmáhat podlost, která nebyla obsažena v teorii. Byla to podlost, která vychází z vášnivě vůle k moci, nadržena v mezích žádnou zábranou. Bylo nám řečeno, že komunismus je humanistický. Byl to humanismus na každém kroku provázený krutostí. Sociální spravedlnost prý se připravuje. Ale zatím všechny jiné druhy nespravedlnosti. Svoboda prý přišla. Ale nebylo vidět nic jiného než nesvobodu, a svoboda do krvava odřená, vcházela nejtěšnější brankou diktatury. Ve vedlejší ulici byl v noci odveden muž a zastřelen bez soudu. Tato plačící žena — co se jí stalo? Byl jí úředně odepřen příděl mléka. A byl uveden důvod: je příliš stará. Muž, jehož podzemní boj proti nacismu byl obecně znám, byl postaven před soud pro kolaboraci s nacismem. Muž, jehož kolaborace s nacismem byla obecně známa, dostal vyznamenání za odboj proti nacistům. - V žaláři mladá žena byla tak dlouho bita, až vykonala, co jí bylo nařízeno: až se napila své vlastní moče. Nemáme se za co omlouvat. A přišla největší lež ze všech: svoboda tisku prý byla zachována. Byla — pro všechny ty, kdo nepiší. Ti nepociťují žádné omezení. Jeňom písící menšina s tím mělo co dělat. Tehdy se rozhodl duch, když šlo o to, zda přijmout závazek opakovat nepravdy, dodávané obrovským ministerstvem propagandy, čili závazek nepočtený. Ti, kdo neměli talent pro morální neutralismus a zálibu v rozštěpení osobnosti, buď umkli nebo odešli, aby jinam zanesli rozlišování mezi dobrem a zlem, které doma bylo potlačeno. Tak vznikla rozhlasová stanice Svobodná Evropa . . .

Tato rozhlasová stanice se nebude omlouvat za to, že dodává zprávy o světových dějinách lidem, kteří po nich zřejmě touží, ani za to, že odhaluje přelín komunismu. Nový element se objevil silnější za Chruščeva než byl za Stalina: mezinárodní intrika, zanášenou nyní do každého koutu světa, komunismus, který se proměnil v imperialismus, bere klid a jistotu ze života celé generace, kazí jí život. Stanice Svobodná Evropa informuje o detailech této světové intriky, již ze všech satelitních vlád nejhorlivěji se účastní komunistická vláda Československa. - Připomeneme minulost. Tato stanice tak dlouho odhalovala hříchy stalinismu, až přišel den, kdy Chruščev ve své známé řeči existenci všech těchto dlouho popíraných hříchů potvrdil. Snad také přijde den, kdy budou doznány nové, jiné, ale také popírané hříchy chruščevismu . . .

stupy do dvou až tří hodin v noci na první vydání novin, a se standartami "Porazili jsme je" oslavovali vítězství čs. hokejistů nad SSSR. Čs. mužstvo hrálo na mistrovství světa v této sestavě: Mikoláš, Vítkovice - Potsch, RH Brno, Kasper, Vítkovice, Sven-tek, Plzeň, Gregor, Bratislava — Bub

Udělejte radost Vaším drahým ve starém kraji. Pošlete jim dárkové certifikáty na nákup bezcelného zboží. Za dárkové certifikáty zasláné do kraje přes INTERNATIONAL AGENCY SERVICE mohou Vaši drazí nakoupit co jen chtějí. Potravinové balíky a dárkové certifikáty můžete poslat v každém množství a tak často jak si přejete. Objednávky přijímáme z celého světa. — Chystáte-li se na návštěvu do starého kraje, obraťte se na naše cestovní oddělení, které Vám vybaví všechny potřebné doklady, kupony, lodní a letecké lístky.

Obraťte se vždy s důvěrou na největší krajaňskou firmu

INTERNATIONAL

A G E N C Y S E R V I C E

387 SPADINA AVE. • TORONTO 28, CANADA

TELEFON: WA. 2-1014 • WA 2-1450

DÁRKOVÉ CERTIFIKÁTY

ADVOKÁT
a VEŘEJNÝ NOTÁŘ
GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

PETER L. OLIVER, D.C.
ZKUŠENÝ CHIROPRAKTIK

722 Coxwell Ave.

HO. 1-5550

NOVÉ KOZICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVANÉ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMpire 8-5536

Ste 215

ADVOKÁT A VEŘEJNÝ NOTÁŘ

57 Queen St. West, Toronto 1

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo

z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO

EM 3-8888 (4 linky)

Cestovní porady ZDARMA

AIR & OCEAN

TRAVEL SERVICE

1 ADELAIDE ST. E.,

at Yonge St.

TORONTO

(obchod v přízemí)

Majitel K. BUZEK

DR. FR. GIGAL, zubní lékař,

promovaný na universitách v Praze.

Brně a v Torontě

86 BLOOR STREET W. - WA 4-6434

Ordinoje dle dohody.

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBORNĚ VÁM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Lístky na splátky neb za hotové

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

OPRAVUJEME TELEVISE

všech značek

RAINBOW TV

PETR RAMSKÝ

52 INDIAN RD., TORONTO

Volejte: LE 5-9925

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ,

ZIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELIN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKAŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

PRVOTŘÍDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajaňské firmy

BLOODALE

MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOST FANTL

NAKUPUJTE U NAŠICH

INSERTO